

Εξώφυλλο

Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ • ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2019 - ΤΕΥΧΟΣ #075

ΚΛΕΙΣΤΑ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΑ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ:

40 χρόνια
φαγούρα

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Τα Γιάννενα είχαν μια μέτρια έως καλή παράδοση στα αθλήματα «κλειστού χώρου», που μετά την ακμή τους στη δεκαετία του '80 και στις αρχές του '90, έφτασαν ξανά τα δύο-τρία τελευταία χρόνια σε υψηλό επίπεδο, κυρίως στο μπάσκετ.

Αυτό που δεν είχαν ποτέ όμως, ήταν ένας αναπτυξιακός προγραμματισμός στις υποδομές. Τα βασικά κλειστά γήπεδα στα Γιάννενα είναι τρία, στη Λιμνοπούλα το παλιότερο, στο Πανεπιστήμιο και το Νέο Κλειστό, που έχουν ηλικίες από 40+ χρόνια μέχρι 3 το πιο «νεαρό». Όλα μαζί όμως ίσα που ξεπερνούν τη χωρητικότητα των 1.000 θέσεων.

Επίσης, η λειτουργικότητά τους είναι είτε πεπερασμένη, είτε συγκεκριμένη. Το νέο κλειστό που είναι ένα ωραίο και σύγχρονο γήπεδο, προορίζεται μόνο για μπάσκετ, χωρίς βοηθητικές αίθουσες και χώρους. Ενδεικτικό είναι ότι ξεκίνησε να κατασκευάζεται ως «αίθουσα βαρέων αθλημάτων», για να ικανοποιήσει τις ανάγκες της πάλαι ποτέ ακμάζουσας άρσης βαρών και κατέληξε κλειστό γήπεδο μπάσκετ.

Η Λιμνοπούλα είναι γηραδιά, με συνεχώς αυξανόμενες ανάγκες συντήρησης, ενώ το πανεπιστήμιο είναι μια παράλληλη υπόθεση, όχι διαθέσιμη για τον επαγγελματικό ή ημιεπαγγελματικό αθλητικό χώρο της πόλης.

Για χρόνια, οι άνθρωποι του μπάσκετ και του βόλεϊ κατά βάση, αλλά και του χάντμπολ, θέτουν το ζήτημα της ανάπτυξης και λίαν προσφάτως, των διακρίσεων σε επίπεδο πρώτων και δεύτερων κατηγοριών. Η γυναικεία ομάδα του ΠΑΣ Γιάννινα παίζει στην Α1 μπάσκετ, αλλά το πλάνο της (και το οικονομικό), δεν μπορεί να υποστηριχτεί από ένα γήπεδο με πολύ περιορισμένη χωρητικότητα, όσο και σύγχρονο να είναι, όπως το Νέο Κλειστό στην Ανατολή.

Επίσης, ήδη εκεί φιλοξενείται όλο το τοπικό μπάσκετ, με την αντίστοιχη ομάδα του ΠΑΣ

Το νοσοκομείο «Χατζηκώστα», ένας ευεργέτης και τα αργυρά ρούβλια

[ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΑΓΓΕΛΗ]

Στις 8 Νοεμβρίου 1907, οι τοπικοί άρχοντες, επί οθωμανοκρατίας, εγκαινίασαν το νοσοκομείο «Χατζηκώστα». Δίπλα από τον ιερό ναό Αγίου Νικολάου Κοπάνων, μέσα στα μποστάνια, εκεί που βρισκόταν κάποτε το μικρό και ανεπαρκές, όπως είχε αποδειχθεί, νοσοκομείο Μάτσια.

Οι κάτοικοι των Ιωαννίνων απέκτησαν λοιπόν ένα νέο νοσοκομείο (τότε υπήρχε και το νοσοκομείο «Χαμηδιέ» στον Κουραμπά, που μετά την απελευθέρωση έγινε το δημοτικό νοσοκομείο «Η Αγία Πηνελόπη»), στο οποίο θα νοσηλεύονταν ασθενείς «ανεξαρτήτως θρησκευμάτων και καταγωγής αυτών». Αυτή ήταν η βούληση του ευεργέτη Γεωργίου Χατζηκώστα, από τον οποίο πήρε το όνομά του το νοσοκομείο.

Μια βούληση που είχε εκφραστεί στη διαθήκη του εξήντα χρόνια πριν (1753-1845). Ο Γεώργιος Χατζηκώστας, γεννημένος στα Γιάννενα, πέθανε στη Μόσχα, όπου δραστηριοποιούνταν ως έμπορος επί δεκαετίες. Είναι από τις λίγες περιπτώσεις ευεργετών, που είχε παιδιά. Και μάλιστα ήταν πολύτεκνος (οκτώ παιδιά).

«Επειδή η θέλησής μου ήτο και είνε να ανεγείρω εις την πατρίδα μου Ιωάννινα εν Νοσοκομείον διά τους πτωχούς ασθενείς εις μνημόσυνον εμού και των γονέων μου, διατάζω διά της παρούσης μου... την ανέγερσιν αυτού του Νοσοκομείου εις την πατρίδα μου Ιωάννινα ως επομένως και επιθυμώ να οικοδομηθή εις τον άγιον Νικόλαον κάτω εις τα μποστάνια όπου ήτο

το παλαιόν νοσοκομείον... Η οικοδομή να γίνη ευρύχωρος και στερεά, να εισχωρούν είκοσιν ή εικοσιπέντε κρεβάτια ασθενών, προς τούτοις να κτιστή και ένας οντάς διά τον επιστάτην, όπου θέλει ζη μέσα εις το Νοσοκομείον να επιστατή και ένα μαγειρείον» ανέφερε ο Χατζηκώστας στη διαθήκη του (παράλληλα διέθεσε μέρος της περιουσίας του και για την ανέγερση νοσοκομείου στο Μεσολόγγι το οποίο έχει πάρει επίσης το όνομά του).

Η ανέγερση του νοσοκομείου ξεκίνησε το 1904 με τον τότε βαλή των Ιωαννίνων Οσμάν πασά να επιταχύνει τις διαδικασίες για την έκδοση της οικοδομικής άδειας από την Κωνσταντινούπολη. Ο Γεώργιος Χατζηκώστας, με τη διαθήκη του, διέθεσε το ποσό των 2.857,14 αργυρών ρουβλίων για την ανέγερση του νοσοκομείου και τους τόκους από ένα κεφάλαιο 28.000 αργυρών ρουβλίων για τη συντήρηση. Ωστόσο, κι άλλοι ευεργέτες συνεισέφεραν για το νοσοκομείο, και ιδίως για τον εξοπλισμό του, όπως ο Ευγένιος Πλακίδας και η Αγγελική Παπάζογλου.

Το «Νοσοκομείον Γ. Χατζηκώστα» άρχισε λοιπόν να προσφέρει τις υπηρεσίες του. Μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο, έγινε επέκταση των κτιριακών του εγκαταστάσεων λόγω των συνεχώς αυξανόμενων αναγκών περίθαλψης. Η νέα δεύτερη πτέρυγα συνδέθηκε με το υπόλοιπο κτίριο με μια τσιμεντένια «φυσούνα».

Στον χώρο αυτόν, το νοσοκομείο λειτουργήσε έως τα τέλη της δεκαετίας του '70. Τότε αποφασίστηκε η μεταφορά του στο κτίριο καταρτημένου Σανατορίου (διαβάστε

για το Σανατόριο εδώ) επί της οδού Μακρυγιάννη –εκεί που βρίσκεται μέχρι σήμερα.

Στο παλαιό Χατζηκώστα, όπως άρχισε να αποκαλείται πια το κτιριακό συγκρότημα δίπλα από τον ιερό ναό Αγίου Νικολάου Αγοράς, παρέμειναν αρχικά ή εγκαταστάθηκαν υπηρεσίες όπως οι ψυχιατρικές δομές και η Μέση Τεχνική Επαγγελματική Σχολή αλλά και κάποια τμήματα της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Μάλιστα, για τις ανάγκες της Ιατρικής Σχολής, τη δεκαετία του '80, έγιναν και κάποια προκατασκευασμένα κτίρια, τα οποία σήμερα έχουν διατεθεί σε διάφορους συλλόγους.

Στο ιστορικό κτίριο του παλιού νοσοκομείου, από το 2000 εγκαταστάθηκε το ΕΚΑΒ.

Η ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ

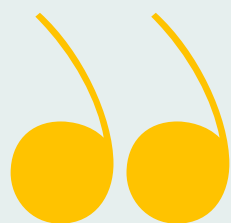
Το κτίριο του παλαιού νοσοκομείου «Χατζηκώστα» χαρακτηρίστηκε έργο τέχνης από το υπουργείο Πολιτισμού το 1981. Σύμφωνα με τη σχετική υπουργική απόφαση, το κτίριο παρουσιάζει ιδιαίτερο αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον με τη λιτή και συμμετρική διάρθρωση των όψεων και έχει αξιολογικά επιμέρους μορφολογικά στοιχεία, όπως είναι τα περίτεχνα μεταλλικά κιγκλιδώματα, τα μεταλλικά στέγαστρα, η ξύλινη νεοκλασική πόρτα της κυρίας εισόδου και οι παραστάδες στις ακμές του κτιρίου...

Ο αρχιτέκτονας του διόροφου αυτού νεοκλασικού τύπου κτιρίου παραμένει άγνωστος.

Θα πάμε από τις 1.000 στις 10.000 θέσεις;

Τα βασικά κλειστά γήπεδα στα Γιάννενα είναι τρία, στη Λιμνοπούλα το παλιότερο, στο Πανεπιστήμιο και το Νέο Κλειστό, που έχουν ηλικίες από 40+ χρόνια μέχρι 3 το πιο «νεαρό». Όλα μαζί όμως ίσα που ξεπερνούν τη χωρητικότητα των 1.000 θέσεων.

στους άνδρες να είναι σε ανοδική φάση.

Από την άλλη, αυτό που θα περίμενε κανείς, ότι δηλαδή μπορεί να μην υπάρχει ένα μεγάλο γήπεδο, αλλά τουλάχιστον θα ευνοείται ο μαζικός, λαϊκός αθλητισμός, δεν ισχύει. Είτε λόγω έλλειψης ωρών που καλύπτονται σχεδόν εξ ολοκλήρου από τους συλλόγους, είτε λόγω έλλειψης προσωπικού, τα περισσότερα κλειστά γυμναστήρια είναι πρακτικά κλειστά για μεμονωμένα κοινά.

Τα γυμναστήρια των σχολείων είναι επίσης «κατελημμένα» και κάποια από αυτά πολύ παλιά και σχεδόν δυσλειτουργικά, ενώ το κλειστό στις Καρυές που είναι καινούργιο και πολύ καλό, δεν έχει ούτε κερκίδες και μέχρι πολύ πρόσφατα, ούτε τουαλέτες και αποδυτήρια...

Ακόμα μια ένδειξη του «ακατάστατου» και μόνιμα απρογραμμάτιστου τρόπου που γίνεται η κουβέντα για τα κλειστά γυμναστήρια, είναι η εξέλιξη του «Β' κλειστού». Ως «Β' κλειστό» θεωρείται το σχέδιο για κατασκευή

γήπεδου στον Βοτανικό. Το «Α'» είναι η... Λιμνοπούλα, για να γίνει αντιληπτό από πόσο παλιά έρχεται ο σχεδιασμός.

Το περασμένο καλοκαίρι, ο πρώην πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας ανακοίνωσε την κατασκευή γηπέδου στον Βοτανικό, στο σημείο όπου σχεδιάζεται εδώ και χρόνια, ενώ τον Ιούνιο, ξεκίνησαν οι τυπικές διαδικασίες. Το σχέδιο ήταν γήπεδο 2.500 θέσεων με κόστος 4,5 εκατ. ευρώ, τα οποία δεσμεύτηκαν στο ΠΔΕ.

Πριν από λίγες μέρες, ο περιφερειάρχης Αλέκος Καχριμάνης, με το συνήθη τρόπο του, ανέτρεψε αυτό το σχέδιο και ουσιαστικά, ανακοίνωσε την πρόθεση του υπουργού Ανάπτυξης Άδωνη Γεωργιάδη και του εκπροσώπου της ΛΑΜΔΑ που έχει την επένδυση στο Ελληνικό (της Αθήνας), να μεταφέρει το προκάτ γήπεδο του μπάσκετ, στα Γιάννενα. Ο χώρος είναι υπό συζήτηση, καθώς μπορεί να μην είναι καν ο Βοτανικός, αλλά τα Καρδαμίτσια. Έτσι, ένα σχέδιο που έφτασε σε ένα κάποιο σημείο

από πλευράς γραφειοκρατίας, πετάχτηκε στα σκουπίδια.

Η είδηση προκάλεσε ευφορία στους αθλητικούς παροικούντες. Λογικό άλλωστε γιατί τόσα χρόνια βολεύονται κυριολεκτικά σε... γκαρσονιέρες. Ωστόσο, ο «προγραμματισμός» δεν είναι πειστικός. Το κλειστό του μπάσκετ που κατασκευάστηκε στις Ολυμπιακές εγκαταστάσεις του Ελληνικού ως προκάτ, όπως και πολλά άλλα για τους Ολυμπιακούς του 2004, έχει φέρουσα χωρητικότητα από 10.300 μέχρι 15.000 άτομα.

Εάν τελικά... μετακομίσει στα Γιάννενα, θα είναι το μεγαλύτερο γήπεδο της περιοχής και φυσικά, θα έχει τα μεγαλύτερα κόστη συντήρησης. Εκεί, στη συμμετοχή στο κόστος, οι επαγγελματικοί σύλλογοι της πόλης έχουν μια κυμαινόμενη παράδοση και δεν είναι λίγες οι φορές που ανακαλύφθηκαν (μεγάλα) χρωστούμενα από επαγγελματικά σωματεία, εις βάρος δημόσιων εγκαταστάσεων.

Πέρα από τους «εύκολους» τίτλους που γέμισαν διάφορα ΜΜΕ

και δεν απηχούν ακριβώς την πραγματικότητα για το «τελειωτικό» της υπόθεσης, υπάρχουν πολλά ακόμα να διευκρινιστούν. Η Περιφέρεια Ηπείρου εκτιμάει ότι το κόστος μεταφοράς, εγκατάστασης, αλλά και νέου παρκέ (το γήπεδο δεν διαθέτει αυτή τη στιγμή), θα είναι «περίπου το μισό από τα 4,5 εκατ. που προβλέφθηκαν για τον Βοτανικό», σύμφωνα με τον περιφερειάρχη. Βέβαια, ο ίδιος «κοστολόγησε» στα 15 εκατ. ευρώ την κατασκευή νέου γηπέδου, ποσό τριπλάσιο από αυτό που είχε προβλεφθεί...

Θα πάμε από τις 400 και 500 θέσεις στις 15.000 λοιπόν; Υπάρχει ένας οικονομικός προγραμματισμός για να μη μεταφερθεί στα Γιάννενα (αν τελικά γίνει πράξη η υπουργική υπόσχεση) ένα γήπεδο που θα συνεχίσει να φθείρεται λόγω του υψηλότερου κόστους που έχει; Ή θα καυχθούμε για ένα απόκτημα που έτσι και αλλιώς, η εταιρία στην οποία εκχωρήθηκε το Ελληνικό θέλει να «ξεφορτωθεί», αλλά δεν θα μπορούμε να το χρησιμοποιήσουμε;

Ο Δημήτρης James Μπασδάνης έχει εδώ και λίγο καιρό κυκλοφορήσει το προσωπικό του άλμπουμ με τίτλο Kaemos. Σήμερα, μιλάει γι αυτό, στο Εξώφυλλο και το typos-i.gr

[ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΑΝΤΙΚΟΣ]

Ο JAMES ΜΠΑΣΔΑΝΗΣ ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΑΛΜΠΟΥΜ ΤΟΥ ΚΑΕΜΟΣ

«Δεν θα ήταν οξύμωρο οι μουσικές μας να ήταν ‘καθαρές’»;

Ο Δημήτρης James Μπασδάνης έχει εδώ και λίγο καιρό κυκλοφορήσει το προσωπικό του άλμπουμ με τίτλο Kaemos. Σήμερα, μιλάει γι αυτό, στο Εξώφυλλο και το typos-i.gr

Δώσε λίγο την «κεντρική ιδέα» του Kaemos

Το άλμπουμ Kaemos είναι ο δικός μου καημός να ενώσω τους δύο μουσικούς κόσμους που αγαπώ και έτυχε να συναντήσω σε αυτό το σταυροδρόμι που λέγεται Ελλάδα, αυτόν της Ανατολής και

αυτόν της Δύσης. Ο δίσκος περιέχει 7 κομμάτια και ηχογραφήθηκε στα Ιωάννινα με τους Γιώργο Μέμο στα τύμπανα, Νίκο Τάγγα στο μπάσο και εμένα στις κιθάρες. Η παραγωγή του είναι τέτοια ώστε να δίνει έναν vintage τόνο αλλά και την αίσθηση ότι παίχτηκε live και όχι από μηχανές. Οι κριτικοί του εξωτερικού το τοποθέτησαν στην κατηγορία του World Jazz Rock. Προσωπικά δηλώνω ότι παίζουμε παραδοσιακό τροπικό και λαϊκίζοντα κομμάτια με μια πιο μοντέρνα προσέγγιση και αρκετό αυτοσχεδιασμό.

Είναι το πρώτο ολοκληρωμένο άλμπουμ, όχι όμως η πρώτη σου ηχογράφηση. Τι μεσολάβησε μέχρι εδώ;

Ναι το Kaemos είναι η πρώτη ολοκληρωμένη δουλειά. Το 2016 είχα κυκλοφορήσει πάλι ένα instrumental single με τίτλο «Lacrimosa Blue», ένα πρώιμο ηχητικό και συνθετικό κομμάτι σε σχέση με αυτά του Kaemos. Βέβαια στη δισκογραφία υπάρχω ενεργά από το 2009, με Εμφανή Γαρυφαλλά, αργότερα τους Schema και μετά ήρθαν οι Στι-

χόβολη, οι Programmed to Rock (PTR) και πολλές άλλες ηχογραφήσεις και κυκλοφορίες, θέτω όμως ως το κομβικότερο σημείο της μουσικής μου πορείας τον δίσκο που φτιάξαμε με τους Στιχόβολη το 2015.

Είναι η πρώτη δισκογραφική αποτύπωση, θα έλεγα, του κιθαριστικού μου προσωπικού ήχου, αυτού του μοντέρνου «ανατολιζέ» που πάντα χαρακτήριζε το παίξιμο μου και νομίζω ότι μέσα στον «Καημό» κατάφερα πια να τον δαμάσω και εν τέλει να ώριμος πια να δώσει τους καρπούς

του, αυτά τα 7 κομμάτια του album.

Είναι λίγο παρεξηγημένοι οι fusion ήχοι και δίσκοι;

Παρεξηγημένο είναι οτιδήποτε δεν είναι ξεκάθαρο στυλ που πατάει στα ήδη υπάρχοντα μουσικά είδη. Για μένα η μουσική ήταν και θα είναι μια, δίχως ταμπέλες, μα την χωρίζω σε αυτή που μου αρέσει και την άλλη που δεν με συγκινεί.

Στις μέρες μας είναι τόση πολλή πια η πληροφορία και τόσες πολλές οι επιρροές και οι μουσικές αναφορές που πέρα από τους συντηρητές των παραδοσιακών στύλ (Rock, Metal, ρεμπέτικο, λαϊκό, Παραδοσιακό, Jazz κλπ) κατ' εμέ όλοι οι νέοι δημιουργοί - είτε δέχονται την ταμπέλα fusion, είτε όχι- μπλέκουν πολλά στυλ στις μουσικές τους. Είναι η εποχή τέτοια. Το φαγητό μας fusion, τα συναισθήματα μας μπερδεμένα, οι σκέψεις μας μπλεγμένες, η κοινωνία σχετικά συντηρητική (παραδοσιακή) κι η ζωή μας λαϊκή, μα οι συνήθειές μας αστικές. Δεν θα ήταν οξύμωρο οι μουσικές μας να ήταν «καθαρές»;

Πού στηρίχτηκε η σύνθεση του kaemos, ως έμπνευση, αλλά και τεχνολογία;

Όλη η ιδέα του Anatolian Trio καταρχήν και του άλμπουμ κατ' επέκταση, ξεκίνησε από το ομώνυμο κομμάτι kaemos, μια αργόσυρτη ανατολίτικη μπαλάντα με ξεκάθαρες αναφορές στις μουσικές των νησιών του Αιγαίου που με τα δυτικά όργανα του trio (κιθάρα, μπάσο, τύμπανο) βγαίνει μία περίεργη μπλουζιά.

Μερικά από τα κομμάτια του δίσκου βέβαια υπήρχαν στο συρτάρι για περίπου 6-7 χρόνια και

ένιωσα ότι ήρθε η στιγμή να τα ξαναδώ με άλλη πιο ώριμη ματιά. Ίσως τώρα να ήταν η ώρα τους για το ταξίδι.

Έμπνευση νομίζω είναι τα πάντα γύρω μου. Πολλά από τα 7 αυτά κομμάτια είναι συνδυασμένα με προσωπικές μου στιγμές και οι αναφορές στα Βαλκάνια, στην Πόλη και στις Αιγαίοπελαγίτικες μελωδίες είναι ξεκάθαρες, που ξεκάθαρες όμως είναι και οι αναφορές στα blues, rock, progressive και jazz ακουσμάτων μου. Νομίζω θα δεχτώ τον όρο World Jazz - Prog Rock και θα προσθέσω το Modern ala Turka ενορχήστρωση (χα χα!).

Είναι εύκολο για έναν καλλιτέχνη να βγάλει ένα δίσκο, στα Πάννωνα;

Πλέον είναι εύκολο για τον οποιονδήποτε να βγάλει έναν δίσκο οπουδήποτε και αν βρίσκεται. Το θέμα είναι τι καινούργιο και φρέσκο έχει να πει. Έχω βαρεθεί να ακούω νέες δουλειές από νέα παιδιά και να καταλαβαίνω ακριβώς ποιόν προσπαθούν να αντιγράψουν.

Σίγουρα, θα σου πω, δεν μπορεί να υπάρχει παρθενόγενεση στη μουσική. Όμως, αν φτάσεις στο σημείο να πει ο ακροατής ότι «αυτό μοιάζει με αυτό, αλλά και με αυτό, αλλά και με αυτό και εκεί ακούω και λίγο απ' αυτό», τότε μάντεψε! Έχεις ένα δικό σου στυλ που σε χαρακτηρίζει. Μπορεί να μην αρέσει εν τέλει σε ένα ευρύ κοινό αλλά υπάρχει! Και ως τρανό παράδειγμα και στην ερώτησή σου και στην αναφορά μου θα δώσω το νέο album των γνωστών μας Villagers of Ioannina City (VIC) που γνωρίζουν πια τη διεθνή αναγνώριση που τους αρμόζει με φρεσκάδα τους και με την μουσική τους ταυτότητα.

3-4 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Η «Νιότη» στην Εξαύδα

Σειρά στις προβολές της Εξαύδα (κάθε Κυριακή και Δευτέρα στις 20:15, οικονομική ενίσχυση 2 ευρώ, Κουντουριώτη 31, Τηλ. 6945377240) παίρνει στις 3-4 Νοεμβρίου η «Νιότη» του Πάολο Σορεντίνο.

Ο Φρεντ Μπάλιντζερ είναι ένας 80χρονος χήρος, πάλαι ποτέ ένδοξος μάστρος κλασικής μουσικής, ο οποίος έχει εδώ και χρόνια συνταξιοδοτηθεί κι αποχωρήσει από τη διεθνή σκηνή. Αντιθέτως, ο συνομήλικος καλύτερος του φίλος, ο χολιγουντιανός σκηνοθέτης Μικ Μπόιλ, τώρα ετοιμάζει το αριστούργημά του: η 21η του ταινία, «Η Τελευταία Μέρα της

Ζωής Σου», θα είναι το απαύγασμα της καριέρας, της συσσωρευμένης εμπειρίας, του κλιμακούμενου ταλέντου του.

Οι δυο τους βρίσκονται στις ελβετικές Άλπεις, στο ίδιο πολυτελές, βαρύ, νεοκλασικό θέρετρο όπου κάνουν διακοπές εδώ και αρκετές δεκαετίες. Και εκεί θα γνωρίσουν...

Πρωταγωνιστούν: Μάικ Κέιν, Χαρβεϊ Καϊτέλ, Ρίτσελ Βάις, Πολ Ντέινο, Τζέιν Φόντα

ΕΠΟΜΕΝΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

KYP 10/11 - ΔΕΥΤ 11/11 Μαζί ποτέ (Head on) (2004) (Φατίχ Ακίν)

KYP 17/11 - ΔΕΥΤ 18/11 Ida(2013) (Πάβελ Παβλικόφσκι)

FILTHY ANIMALS-THE CRASHES ΣΤΟ BEATNIK

DOUBLE bill live στο Beatnik (Ανεξαρτησίας 121-123) σήμερα, 3 Νοεμβρίου, με Filthy Animals και Crashes. Είσοδος 5 ευρώ με μπύρα.

3 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Τα «Καινούργια ρούχα του βασιλιά» από τους «Αθεράπευτους»

Οι «Αθεράπευτοι» παρουσιάζουν το έργο του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν «Τα καινούργια ρούχα του βασιλιά» για 4 παραστάσεις, κάθε Κυριακή Νοεμβρίου (3, 10, 17 & 24) στις 11:30π.μ. στο θέατρο της Στοάς Ορφέα.

Η σκηνοθεσία, καθώς και η μουσική που θα παίζεται ζωντανά, είναι του Δημήτρη Παππά. Τα σκηνικά και τα κοστούμια έχει επιμεληθεί η Γιωργίνα Παπαγεωργίου.

Ερμηνεύουν: Παναγιώτης Μακρής & Αστέριος Τουβλατζής (Βασιλιάς), Φωτεινή Ευαγγέ-

λου & Βαρβάρα Βαράκα (Βασίλισσα), Κατερίνα Παπλιάκου & Ανδρονίκη Βούκια & Όλγα Ευαγγέλου (Καμαριέρα), Βαρβάρα Βαράκα & Χριστίνα Βάρφη & Ελένη Μαύρου (Ανιψούλα), Λευτέρης Βανούσης & Σωτήρης Παπαϊωάννου & Λευτέρης Μαλλιωτάκης (Φούλυ), Γιώργος Μπολονέζος & Βύρων Παπαϊωάννου (Κρούκυ) και ο Δημήτρης Παππάς (Γελοποποιός).

Γενική είσοδος: 6€ Τηλέφωνα (για πληροφορίες και κρατήσεις θέσεων): 698.198.1067 ή 698.198.1058

Στις 22 Νοεμβρίου ξεκινάει το **KAEMOS Tour 2019/20** με πρώτους σταθμούς: **22/11 Ιωάννινα, 23/11 Αργίνο, 24/11 Αθήνα** και σύντομα θα ανακοινωθούν και οι στάσεις για την υπόλοιπη Ελλάδα

JAMES BASDANIS
KAEMOS

3-13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

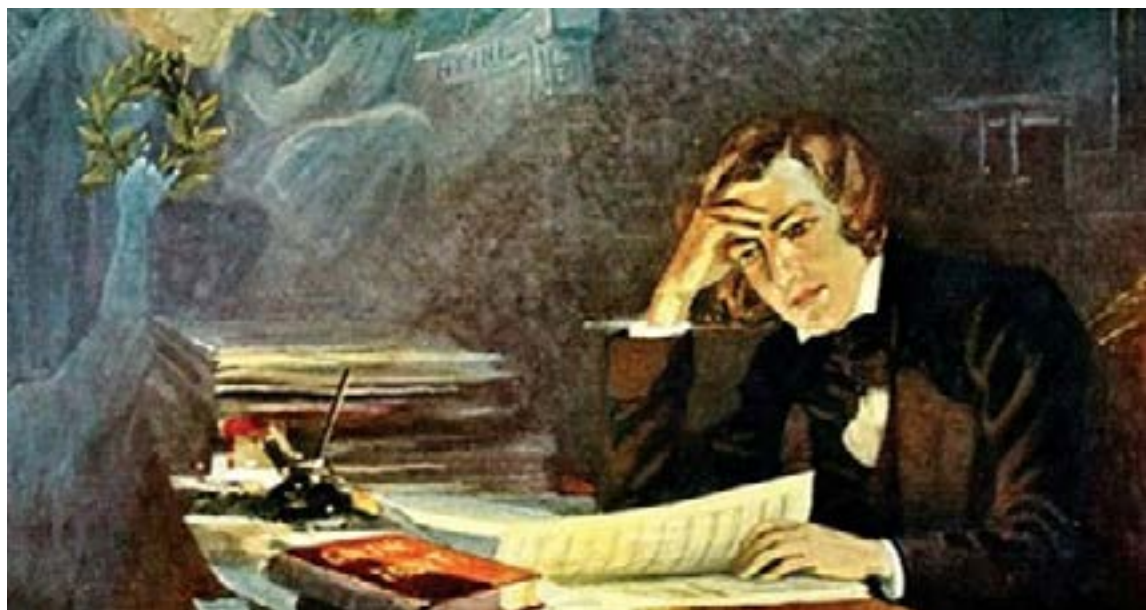
«βορείως» με μια σάτιρα

Η ΟΜΑΔΑ Τέχνης «βορείως» επιστρέφει στο θεατράκι της στο ΚΕΠΑΒΙ (αίθουσα 120) για να δώσει οκτώ παραστάσεις του έργου «Πεθαμένα Πράματα».

Το έργο είναι βασισμένο σε κείμενα του Γιώργου Γαλίτη, της Μαριάννας Κάλμπαρη, της Λένας Κίτσοπούλου, του Λάκη Λαζόπουλου και του Γιάννη Ξανθούλη, θα ανέβει από τις 3 έως τις 13 Νοεμβρίου, από Κυριακή έως και Τετάρτη, στις 21:15.

Τη σκηνοθεσία έχει κάνει ο Γιάννης Σεντελής, ενώ η μουσική είναι του Κώστα Χαριτάτου. Παίζουν: Γιώργος Ζιώγας, Γεωργία Παπαδημητρίου, Χαρά Παπαδημητρίου, Χρήστος Πασιάς, Χρήστος Σράλλης, Γιάννης Σεντελής και Πάνος Σεντελής. Είσοδος 6 ευρώ.

Κρατήσεις θέσεων στο τηλέφωνο: 6955363730.

9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

«Ο έρωτας του ποιητή» στα παλιά σφαγεία

Ενα μουσικό αναλόγιο με τίτλο «Dichterliebe (Ο έρωτας του ποιητή)» διοργανώνει το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ιωαννιτών το Σάββατο 9 Νοεμβρίου, στις 20:30, στον πολιτιστικό πολυχώρο «Δημήτρης Χατζής», στα παλιά σφαγεία.

Σολίστ ο Ελευθέριος Καραγιάννης, κλαρινέτο (και μεταγραφή του έργου), συνοδεία πιάνου η Γεωργία Αναστάση. Φιλολογική επιμέλεια-μετάφραση-ανάγνωση: Βικτωρία Καπλάνη.

Πρόκειται για ένα μουσικό αναλόγιο βασισμένο σε 16 ποιήματα του Χάινριχ Χάινε, όπως αυτά μελοποιήθηκαν από τον Ρόμπερτ Σούμαν, με τον τίτλο «Ο έρωτας του ποιητή» και σε επιλεγμένα αποσπάσματα από τις θεατρικές βιογραφίες «Σούμαν» της Σοφίας Καψούρου και «Κλάρα Σούμαν. Τα χαρισματικά πρόσωπα μιας υπερμαριονέτας» της Μαρίας Γιαγιάννου, από τη μυθιστορηματική βιογραφία «Η σκιά του Σούμαν» του Πέτερ Χέρτλινγκ και από τη βιογραφία της Κατρίν Λεπρόν «Κλάρα Σούμαν. Μια ζωή γεμάτη μουσική».

Και ένα ενημερωτικό σημείωμα: Την άνοιξη του 1840, σε μια ιδιαίτερα έντονη και δημιουργική πε-

ρίοδο της μουσικής του πορείας, ο Σούμαν συνθέτει, μεταξύ άλλων και 20 τραγούδια από το Λυρικό Ιντερμέδιο του Ερρίκου Χάινε. Την περίοδο της δημιουργικής αυτής έξαρσης, ο συνθέτης περιμένει την απόφαση του δικαστηρίου για το αν μπορεί να παντρευτεί την αγαπημένη του Κλάρα Βικ, έστω και χωρίς την άδεια του πατέρα της. Δεκαέξι από αυτά τα τραγούδια του Χάινε θα δημοσιευτούν το 1844 με τον τίτλο «Ο Έρωτας του Ποιητή».

Σε τούτο το μουσικό αναλόγιο επιχειρείται μια συνομιλία των τραγουδιών αυτού του κύκλου «Ο έρωτας του ποιητή» με κείμενα Ελλήνων και ξένων συγγραφέων, που αναφέρονται σ' αυτόν τον ξεχωριστό έρωτα ανάμεσα σε δύο ισχυρές προσωπικότητες, δυο ταλαντούχα πλάσματα, τον Ρόμπερτ Σούμαν και την πανίστρια, παιδί-θαύμα, Κλάρα Βικ, που τα ένωνε και τα χώριζε η μουσική. Ένας έρωτας γεμάτος πάθος, ένας έρωτας της εποχής του ρομαντισμού, που διαθέτει όλα τα στοιχεία για να στοιχειώσει και να σημαδέψει τις ζωές των δύο εραστών και να μείνει αλπσμόντος: εμπόδια, ανταγωνισμός, σύγκρουση, συμφιλίωση, μοναξιά, προδοσία, θάνατο.

4 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΣΤ. ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ του Σταύρου Ζουμπουλάκη «Άσπονδοι Αδελφοί, Εβραίοι-Χριστιανοί-Μουσουλμάνοι» (εκδόσεις Πατάκη) παρουσιάζει το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ιωαννιτών τη Δευτέρα 4 Νοεμβρίου, στις 20:30, στον πολιτιστικό πολυχώρο «Δημήτρης Χατζής», στα παλιά σφαγεία. Για το βιβλίο θα μιλήσουν ο Θεοδόσιος Μαρτζούχος, εφημέριος του Ιερού Ναού Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου Πρεβέζης, ο Θανάσης Γιαλκέτσης, δημοσιογράφος και συγγραφέας, και ο συγγραφέας. Ο Σταύρος Ζουμπουλάκης πολλά χρόνια στη Μέση Εκπαίδευση. Από το 1998 ως το 2012 διετέλεσε διευθυντής του περιοδικού «Νέα Εστία». Τον Φεβρουάριο 2013 ορίστηκε πρόεδρος του Εφορευτικού Συμβουλίου της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος. Έχει βραβευτεί για το συγγραφικό του έργο.

7 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΒΟΗΘΕΙΑ ΜΑΣ - WORK IN PROGRESS ΣΤΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ

Ο ΣΤΕΛΙΟΣ Ανατολίτης παρουσιάζει το stand up comedy πρόγραμμά του στις 7 Νοεμβρίου στο Θυμωμένο Πορτραίτο (Καποδιστρίου 20) με είσοδο 6 ευρώ.

9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΜΟΗΑΜΜΑD LIVE ΣΤΟ ΣΟΥΦΑΡΙ ΣΕΡΑΪ

ΤΟ SOUNDTROPE συνεχίζει με μια αμιγώς μουσταγωγική παράσταση, στο Σουφαρί Σεράι, με τους Mohammad στις 9 Νοεμβρίου. Λόγω της ιδιαιτερότητας αλλά και της διαμόρφωσης που θα πραγματοποιηθεί στο εσωτερικό του χώρου η συγκεκριμένη παράσταση αφορά περιορισμένο αριθμό θεατών. Τιμές εισιτηρίων: προπώληση 8 ευρώ / είσοδος 10 ευρώ. Η προπώληση των εισιτηρίων ξεκίνησε στα σημεία: Θυμωμένο Πορτραίτο, Τρυποκάρυδος Κούνια Μπέλα, Beatnik

9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΗΤΣΗΣ ΣΤΟ CASTILLO

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ Μήτσης, μαζί με τους Δημήτρη Αλιστρατινό και Γιώργο Αετόπουλο, παίζουν στο Castillo το Σάββατο 9 Νοεμβρίου στις 22.00 (είσοδος 3 ευρώ).

ΕΝΑ ΑΛΜΠΟΥΜ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Meddle, η «προφητεία» του prog rock

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Πριν από 48 χρόνια, οι Pink Floyd ήταν ήδη στο έκτο τους άλμπουμ και είχαν περάσει δύο τουλάχιστον δημιουργικές φάσεις.

Το Meddle όμως, που κυκλοφόρησε τέτοιες μέρες, ήταν το άλμπουμ που έμελλε να τους ξεχωρίσει πιο πολύ ακόμα.

Λίγο πριν είχε προηγηθεί το Atom heart mother και γενικά, αρκετές «τροχοδεικτικές» για το τι θα επακολουθούσε, στην εποχή του prog rock που έμπαινε με φόρα η μπάντα.

Ο ρόλος του Γκίλμορ είχε αρχίσει να αναδεικνύεται ως πιο κεντρικός και τα κόλπα στη μίξη πλήθαιναν όλο και περισσότερο.

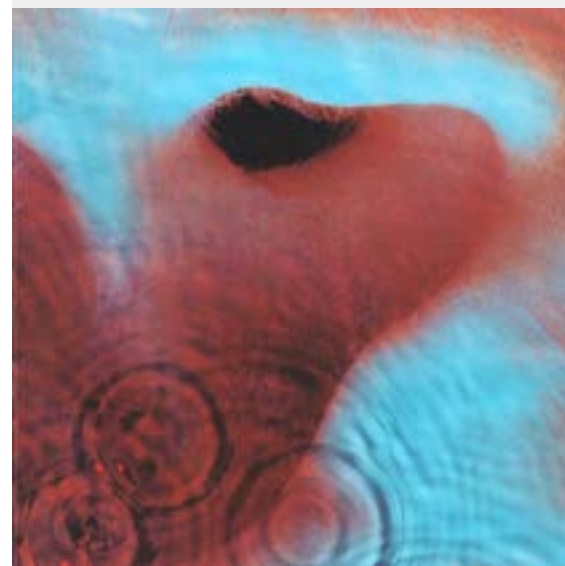
Το One of these days έγινε από τότε ένα από τα κο-

ρυφαία κομμάτια που συνέλαβε ανθρώπινος νους, με τους Γκίλμορ-Γουότερς να παίζουν και οι δύο μπάσο (!) και τον Μέισον να ωρύεται ότι «One of these days I'm going to cut you into little pieces». Το δε Fearless περιλαμβάνει και το You'll never walk alone, τραγουδισμένο στο Κορ του Άμφιλντ από τους οπαδούς της μεγάλης Λίβερπουλ.

Στο «Σίμους» ακούγεται ο... σκύλος του Στιβ Μάριστ, ενός άλλου θεού του ροκενρόλ, που τον πρόσεχε εκείνες τις μέρες ο Γκίλμορ. Έτσι και αλλιώς, τα σκυλιά είχαν πρώτους ρόλους στο σύμπαν των Floyd, όπως πχ στο Live at Pompeii.

Η δεύτερη πλευρά του δίσκου καταλαμβάνεται εξ ολοκλήρου από το Echoes, κομμάτι 23 λεπτών.

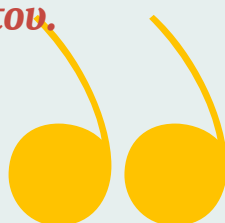
Κάπως έτσι, το Meddle έδειξε το δρόμο για το τι θα ακολουθούσε...

Παίζοντας μπάλα στα 2.000 μέτρα

Στο Γκοπον της Ελβετίας, βρίσκεται... σκαρφαλωμένο το «υψηλότερο» γήπεδο ποδοσφαίρου της Ευρώπης, το γήπεδο «Ottmar Hitzfeld», διάσημου, πρώην προπονητή της Μπάγερν, ο οποίος έδωσε το εναρκτήριο λάκτισμα στο πρώτο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Βουνών το 2008 και μαζί το όνομά του.

Το ποδόσφαιρο υπάρχει παντού, σε κάθε γειτονιά του πλανήτη. Υπάρχει στη ζωγραφική, την ποίηση, την λογοτεχνία, στον πόλεμο και την ειρήνη, ακόμα και -εσχάτως- στο Cirque du Soleil (για χάρη του Λιονέλ Μέσι). Και παίζεται παντού. Στα μεγάλα φημισμένα γήπεδα, αλλά και -πιο συχνά στο παρελθόν- στους δρόμους, με δύο πέτρες για αυτοσχέδια δοκάρια και τα πεζοδρόμια ως πλαϊνές γραμμές του άουτ. Η ακόμα στην οροφή ενός γιγάντιου πολυκαταστήματος στο κέντρο του Τόκιο, σε ένα γήπεδο φτιαγμένο από... άχυρο στη Σταυρούπολη της Ρωσίας, στις φαβέλες του Ρίο ντε Τζανέιρο της Βραζιλίας, αλλά και πάνω σε ένα... παγόβουνο στα νησιά Λοφότεν της Νορβηγίας.

Παίζεται, στις μέρες μας, στην ήπειρό μας και όχι στη Νότια Αμερική (γνωστή για τα γήπεδά που... κόβουν την ανάσα), ακόμα και σε υψόμετρο 2.000 μέτρων πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας.

Στο Γκοπον της Ελβετίας, βρίσκεται... σκαρφαλωμένο το «υψηλότερο» γήπεδο ποδοσφαίρου της Ευρώπης, το γήπεδο «Ottmar Hitzfeld», διάσημου, πρώην προπονητή της Μπάγερν, ο οποίος έδωσε το εναρκτήριο λάκτισμα στο πρώτο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Βουνών το 2008 και μαζί το όνομά του. Και είναι πραγματικά τόσο ψηλά, που τον Χειμώνα... μετατρέπεται σε πίστα του σκι. Βρίσκεται στην κοιλάδα Σαας, στις Ελβετικές Άλπεις κοντά στα χιονοδρομικά κέντρα του

Ζερμάτ και του Σαας Φεε.

«Είναι ο πιο ωραίος τόπος όπου μπορείς να παίξεις ποδόσφαιρο», ανέφερε μιλώντας στο BBC, ο Ντιέγκο Αμπγκτσοπ, αμυντικός της FC Γκοπον, μίας ομάδας ερασιτεχνών, που συμμετέχει στην Swiss Mountain League. «Βλέπεις τα βουνά, τους παγετώνες, τα δένδρα, είναι φανταστικό», πρόσθεσε ο Ντιέγκο, ο οποίος παίζει εκεί 18 χρόνια.

Βέβαια, οι συνθήκες και κυρίως το υψόμετρο κάνουν πιο δύσκολη την αναπνοή των παικτών από ό,τι στα «κανονικά» γήπεδα.

«Είμαστε συνηθισμένοι σε αυτό. Για τους αντιπάλους μας είναι πιο δύσκολο. Αν είμαστε 5-0 πίσω στο σκορ στο ημίχρονο γνωρίζουμε ότι μπορούμε να επιστρέψουμε και να κερδίσουμε. Είμαστε μια ομάδα εξαιρετικά ισχυρή στην πατρίδα μας».

Το τεχνητό γήπεδο, μικρότερο από το «κανονικό» λόγω της έλλειψης επίπεδης γης, χτίστηκε το 2009, 35 χρόνια μετά τη σύσταση του συλλόγου. Ένα μεγάλο δίχτυ εκτείνεται στη μία πλευρά του αγωνιστικού χώρου, προκειμένου να... σταματάει την μπάλα, κάτι που όμως δεν συμβαίνει πάντα. Η εκτίμηση είναι ότι ο σύλλογος έχει χάσει 1.000 μπάλες σε 40 χρόνια!

«Τις περισσότερες φορές οι μπάλες φεύγουν περίπου 100 μέτρα κάτω από το λόφο, μερικές φορές 200 ή 300 μέτρα. Υπάρχουν παιχνίδια που μπορεί να μην χάσεις καμία μπάλα ή μόνο... μία, αλλά και παιχνίδια που χάνεις δέκα. Έτσι την επομένη, στην προπόνηση,

πρέπει να τις αναζητήσουμε. Είναι αρκετά ενοχλητικό», τόνισε στο BBC ο αμυντικός Άλφονς Μπρίγκερ.

Το χωριό Γκοπον, απροσπέλαστο οδικώς, αποτελείται από περίπου 70 ξύλινα σαλέ και το χειμώνα, γίνεται ένα μικρό... χιονοδρομικό κέντρο. Ο αγωνιστικός χώρος καλύπτεται από παχύ στρώμα χιονιού από τον Νοέμβριο έως τα τέλη της άνοιξης, όταν αρχίζουν ξανά οι προπονήσεις.

Οι φίλαθλοι που παρακολουθούν τα παιχνίδια της FC Γκοπον, είναι τρεις με τέσσερις «γενναίοι» (σε ακραίες καιρικές συνθήκες) και έως 40 ή 50 το καλοκαίρι. Προέρχονται από το Γκοπον ή το Στάντεντενριεντ, ένα μεγαλύτερο και πιο αναπτυγμένο χωριό που βρίσκεται κοντά. Αυτοί φτάνουν είτε με ένα από τα δύο τελεφερίκ, που μπορούν να μεταφέρουν έως δέκα άτομα, είτε με... αναρρίχηση 45 λεπτών.

Παράλληλα με το πρωτάθλημα της Swiss Mountain League, κάθε τέσσερα χρόνια φιλοξενείται και το αντίστοιχο ευρωπαϊκό πρωτάθλημα, με «ορεινές ομάδες» που εκπροσωπούν χώρες από ολόκληρη την Ευρώπη.

Στο Γκοπον θα επιστρέψουν γι' αυτό το 2020, γνωρίζοντας την εκπληκτική ομορφιά του και τη μοναδική μαγεία, που προσθέτει το ξεχωριστό παιχνίδι: το ποδόσφαιρο. Ακόμα και πάνω σε μία... πίστα του σκι, πάνω από τα 2.000 μέτρα...

Πηγή: ΑΠΕ-ΜΠΕ/Αντώνης Βαζογιάννης